

Този страшенъ врагъ е болестъта малария или блатна треска.

Безбройни милиарди отъ микроскопически животински организми гъмжатъ въ блатистата почва на тропическитѣ гори. Заедно съ изпарението на водата тѣ се издигатъ въ въздуха и причиняватъ онѣзи смъртоносни миязми, които безпощадно за-вличатъ съ стотици хиляди въ гроба.

Така е билс съ завладяването на Кавказъ отъ руситѣ, дето цѣли гарнизони войска, заселени въ блатисти мѣста, сж измирили. Сжщата картина ни представлява и завладяването на Алжиръ отъ французитѣ. Правъ е Швайнфуртъ, като казва, че половината отъ пжтешесгвеницитѣ въ Африка умиратъ отъ малария.

Дцълго време човѣчеството е било безсилно противъ този врагъ, който е превръщаль въ пустиня цѣли страни. Най-сетне противъ маларията било намѣрено лѣкарство. Това лѣкарство е кората на хининовото дърво. Ето какъ е станало това.

Въ 1638 год. въ Лима се разболѣла жената на краля на Перу, графиня Хинхонъ. Тъкмо въ това време Канизаресъ, градския сждия въ Лохъ (днешния Еквадоръ), научилъ отъ мѣстнитѣ жители за цѣлебното свойство, което има противъ треската кората на едно дърво, което растѣло по склоноветѣ на Андитѣ. Той пратилъ отъ тази кора на краля, и жена му, която била обречена отъ лѣкаритѣ на смъртъ, оздравѣла. По-после, когато графиня Хинхонъ се върнала въ Испания, донесла съ себе си цѣлъ товаръ отъ драгоценната кора и взела да я раздава на жителитѣ въ Мадридъ, които страдали отъ треска. Успешното действие на новото лѣкарство обърнало вниманието на тогавашна Европа